

כד:

## אין מקדישין פרק שביעי ערכין

## מסורת הש"ס

עין משפט  
גור מצות

ו א ת"י פ"ד מהל' פרכין  
הל"ט:  
ו ב ת"י שם הל"י:

שיימה מקובצת

[illegible][illegible][illegible]

(ד) מ"ט קלעים למ"ט שנים פש פך קלע שו דהוא מ"ח פונדיון וחו  
 פונדיון שמצוי לקנטן דלחמא דבכורות (דף ג.) אבל אם הוא גואל  
 דמחשבת פסחאות משתי שנים לפני היובל אינו מגרע כלום אלא כור וזרע  
 דמחשבת קלעים שלימים דכתבתי (קידוש ה.) ומשכ לו את הכסף על פי  
 השנים הנותרות על שנת היובל  
 ויגרע מערך ומיעוט שנים שנים שו  
 ואלא אלא שמי שנים אין לו גירוע לפיכך  
 הנהגה לאשמעינן שיהא חס  
 על נכסיו ולא יקדים פחות משמי  
 שנים לפני היובל שלא יטען לגאול  
 בגלל גירוע אלא שנים חמישים קלעים  
 ושלשים (ו) וא"ת נמי נמי אין מקדישין  
 קדש ראשונה של יובל כדי שיהא חס  
 על נכסיו דלא נמי גואל בלא גירוע  
 ילומר דזה לא הוצרך לומר דידוע  
 מקדישין שאם גואל יגאל בלא גירוע  
 וקביל ענינהו שהרי היא עולה חמשים  
 קלעים למ"ט שנים השבוע קלע  
 ופונדיון לשנה אבל שו כאן השמיעני  
 על שאין עד היובל כ"ה שנה לפיכך  
 לא הוצרך להשמיעני התנא שיהא  
 חס על נכסיו ולא יקדים "שאל יגאל  
 פחות משמי שנים דלא הוא לפני היובל  
 אין לו גירוע ועוד שי לומר דלפיכך  
 לא תנא נמי אין מקדישין שנה ראשונה  
 של יובל לפי שזכור להמחין עד ג'  
 שנים לפני היובל ואז לא יבא צריך  
 ליתן פ"א אם שלם קלעים ושלם פונדיון  
 יקדים לא הוצרך התנא אלא פסחאות  
 משמי שנים דלא הוא צריך ליתן  
 חמשים קלעים שלימים אם המחין עד  
 היובל לא יחזור עד לזר וא"ת מצי  
 (יטו) (קמתי) מתנינן  
 דמקדישין בין לפני היובל בין לאחר  
 היובל וי"ל דהכי פ"י דאע"ג דלאין השנה  
 אינו מתחיל אלא בן דבאש השנה מ"ח יובל  
 ויובל זה אחר ראש השנה (א) של  
 שנה שנת היובל כן לא נחמא שנה  
 יקרא (שבת) עד יום הירחא

**סוף** סוף בנפלים כי קא הורא. וא"ת למא ליה לתרומה הכי תימא דלית איה  
 דשמואל וי"ל משום דלקמן (דף ט"ט) בני פלוגתא דר' רישאון ושמואל דמכר  
 שדרי בשמי ריבון עמלח שמואל מאי עמלח דשמואל ק"ו ומה שפירש בכר כי  
 החס ולרב לא חקר ק"ו כ"ה"ג והעמל יטול ימכור בתו שפירש ונערה  
 חתלה ק"ו וחומר כי וימשי הסם לא דרשנו לו ומוצנא הכא דערס ומוצנא  
 א"ת לה לא וי וטעם הכי דרש רב נמי למק"י ק"ו דר' רישאון ליה  
 דמכור בתו נערה לפרק הארץ הכא לרב לשמואל הק"ו וי"ל סוף סוף לנפלים  
 וי"ל קא דרס ויפון דלא הרדו מן לנפלים מן א"ת מקרישין כרין דלית אחרה:  
**סא** שטמא דרב אמר ר' יוחנן ואם שטמא שבת א"ת וא"ת לחמי הארץ לפרס  
 שטמא דרב כיון דמכר ק"ו דשמואל דהא שמואל עקר שטמיה מחס ק"ו  
 וי"ל דר' יוחנן דרש ר' לוי דמכר דקדש א"ת שטמא שבת ריבון ריבא דערס  
 שטמא דרב אמר ר' יוחנן (דף כ"ה) כ"ה"ג ד' ונעל ד' וי"ל (וכו) ש"סאלחא דרשון ורשון  
 בכלל דאי אחרת משנת ריבון שנה שפיר ריבון כמו שמואל א"ת וי"ל שנת ריבון  
 אחרת מחלה שנה דרב כי שפיר ריבון היה לנו שם א"ת בקדש כ"ה ענינא  
 שניה א"ת כדמר שנה השנים שפיר ריבון כי משנת פ"ה ע"ה עומר שטמיה בתמיס  
 שפיר כסך פ"ה בתמיס א"ת קת קת קשה לקמן על דא ומה ר' רחמי"ר פירש  
 וי"ל שנה דרב הכדכוס שנת עמלח שנה ריבון היה לנו שטמא א"ת קדושה כמו  
 ריבון בכלל קאמר א"ת מחסר ק"ו דרב כסירה ליה דקדש דשטמא ריבון ושם  
 ריבון דשנת ריבון עמלח בכלל וי"ל דהא הק"ו טוב אפי' רבי לא היה אומר  
 ומשנת ריבון שנה שפיר אחרת כמו ששאלו וימשי יוחנן ע"ה נמי דמילי  
 הכא שטמא ריבון שנת ריבון עמלח (וכו) וימשי הארץ רבי יוסף לפרס שטמא  
 יוסף א"ת ודא ריבון דרס פליגי דרפי' שטמיה א"ת לרבנן ק"ו דרב  
**אמר** ד' רב אמר בני ארץ וא"ת דלמרי כרבי לפרסות התי מקרישין ליה  
 ליה דקרישין ליגאל בשבוי א"ת (וכו) הארץ קאמר דרב בשנת ריבון עמלח  
 ליגאל בשבוי א"ת לפי מורי הדינ"ר נחא לו: **א** רבי' מוטי"ן פ"א עבדיהו  
 דמחא דתמן (לקמן דף כ"ה) הקדושה שנה שנה א"ת ששם ששם לפרסוי א"ת נתן  
 ענינא דמא עבדיהו שנה עומר דמא הוה מתי לגמי א"ת (וכו) א"ת

[illegible]

וירא. אמר לך לרבי שמעון טו לאו יראה היא דסוף סוף לנעלים מדרגה: בשלמא לרב היינו דכתיב אם פתחת היובל. חמשים שלשים אם לאחר היובל גירוע: אלא לשמואל מאי ארר היובל. ארר קרא קמח דכעי חמשים נמי לאחר היובל קרי: אחר ארר. כגון שמי ושלם שני אחר היובל איכא גירוע אכל אקדשה בשמח דנבחר יובל ליכל גירוע: אינה קדושה ליגאל בגירוע. שהרי ים כאן קדוש שלם: מכלל. דהא דקמיני בזהאי מקדישין לפני היובל ליגאל בגירוע קאמר והא דר שמואל כו: אמר לך רב. ודאי קדמי דקדישין ודאי ליתן חמשים קאמר ובשבת היובל אינה קדושה כל עיקר ולא מקיש לדידי דהא מני כגון היא דפליגי עליה דרבי בפרק הארבעה עשר (לעיל דף יח:) דלאמרי רבאן ולא ראשון בכלל: ואנא דאמרי כרבי. ולשמואל אפי' לרבי אינה קדושה דמי אמר רבי מיום הראשון וראשון בכלל האם דהא (לכתיב) ועד דשי' ללשון מיום אכל הכא דלא כמי ועד<sup>ט</sup> היל' ליתמיכת בשנת (הכא) מורה רבי דלא היא בכלל ו': אי רבי. דרש הכא משנת שנת ראשון ויתאן בשנת היובל קרי קדמי וקאמר יתן ל' סלעים פטריין מאי עבדימיה כ' מקדיש עשר און<sup>י</sup> ל' שנה לפני היובל אחאי (און) יחסיב סלע ופטורין ליתמיב סלע יא' לשנה דקמיני כ' מקדיש ופריק ליה בשמח דיובל גופיה לא יחסיב אלא חמשיין אשמחא דלא מעא לכל שנה ושנה של יובל אלא שנה שהרי מלאן ועד יובל הכא י' שנה הוא ושנה ו' בכלל הילקך כ' פריק לה שמיס או שלם לפני היובל סלע הוא דכעי למיכת בכל שנה ותו לא: עולא כלפן ולפון. שנת היובל היא מיובל שעבר ומונין אותה שנה אחת ליובל הכא הילקך עט שנה ו' איני עט שנה ויול דהא אלא חמשיין י' ושנה היובל

באז איז נתינת עמון שד"ר יונל משנת בחייליו ומי עיל ש  
יונל אי פירק לה אחר נפקא לכהניס דכמחיז ויהי השדה בלאמו  
יונל ויקחא מן השמחן ולחמין הפודה שדא אחוזה בשנת יונל עמנה  
השוקדשה אינז צידו אלז מ"ש שנים וקא יונל חמשים פלגים דמתי  
פלגה פונדיון לזי שנה: **לשואל** דלמך דרכא מודה רבי'א דמשנת  
לזא שנת בכלל ואשחא דבתי יונל קאי קרא וקאמר דייביז חמשינ:  
**ויחא רבי** דלמך נתון פלג פונדיון לשנה: **כרענ** **ספירא** לזי.  
ספליגי עליה דר' יהודה דלזא שנת יונל שעבר ממנין יונל הבא  
בכלל הוזה שחא יד כלן מ"ש שנים דלי כרבי יהודה ספירא לזי  
וקאמר אין ביובל אלז מ"ח לבד משנת יונל שעברה וקרא בשחא  
דיבתי יונל קאי אישכחא דייביז חמשים פלג לזי"ח שנים דמתי פלג  
שני פונדיון: **בשלא** **לשואל** **פסוח** **משנה** י"ג קאמר דקמ"ל מחתי  
דבשנת יונל עמנה אזא הקדשה לזי תריץ ליבאל דלזא קדשה:  
בזמנא

יומא שמואל וקאמר הוצק לפרס דרבי כרבי ספירא לזי דמשנת היובל שנת  
יומא בכלל ולישבי אן כלז הוזה כרבי הקל ויומר דלזא קרא הבדא  
שנת היובל שנת היובל בכלל קאמר אלז יימי' יומא אפי' לזי מכה הקי'  
לזי דלפי' שמואל לזי נמי קאמר דלזי קדושה חרץ שמואל מציא דלזא אחר  
מזלח מכה הקי' ודלז' קאי פלוגתא דרבי וספירא כפלוגתא דמנא: וזי לא  
דמקדש בשנת היובל עמנה אינז קדושה ויכז אינז לקמן בשמשינ:

דקיון דלזא דכמחיז בשנת היובל עמנה אינז לזי לומר דקדשה צה הוזה  
אלז קדשה אינז קדושה אינז לזי לומר דלזא קדושה צה הוזה קדושה  
א"ח' לזי לזי למשך משום דכרתי אינז כרבי הוזה לזי למשך דכרתי לזי  
פונדיון לשנה לזי וק"ל וקאמר היובל עמנה קדושה ספרו שדא שני היובל  
דמשני לעיל אלז מתי פירי שפיר דרבי אומר חמו משפירי הש"ס:

[illegible][illegible]

יה אור השלם

- אם משנת היכל יקדש  
דדו כערבך יקום  
ויקרא כו יז  
ואם אחר היכל יקדש  
דדו וחשב לו הבזק את  
בסוף על פי השנים  
מקורה עד שנת היכל  
נרע מערבך:  
ויקרא כו יח

## הגהות הב"ח

נמ' סכא נמי משנת  
נמ': (ב) דש"י דיה לי דני  
י' אחי לא ליתב דק  
סוף לשון:

מוסף רש"י

שלא לחן גבוה קא זכר.  
גד הטעם פרס מבית רבי  
יצחק באר. שנת המשימ  
לילה לבאן ולבאן. שנת  
זכר. ושנה ראשונה לשמיטה  
לילה (ד"ה ט) ויהיה תחלת  
יובל הנא (לענין יב.)

רבינו גרשום

[illegible]

ראתי ליה פוגרין לשנה  
להילכל לא חסיד שקל  
לשנה רכמן כסידא איהו  
נין (כשמואל) ולשמואל)  
ים א"כ לא הוּוּ בין יובל  
נין (לשנה מינה יורה):  
נין דאמרי אבנא קרושה  
קרושה היינו דקני ולא  
קדאמרי דקרושה מאי אחר  
קא למעוטי יובל עצמה  
די אלה למחר כ"ש פ"ב.